

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. С., 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти
април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Яника Т. Бозаджиева

Членове: Мариета Неделчева
Андон Г. Миталов

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
в присъствието на прокурора Р. П. М.

като разглежда докладваното от Яника Т. Бозаджиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20231800600128 по описа за 2023 година

СОС, в качеството си на инстанция по въззивен контрол е сезиран с
въззивна жалба срещу присъда № 22 от 22.11.2022 г., постановена по н.о.х.д.
№ 223/2022 г. по описа на РС-Б., по силата на която съдът е признал
подсъдимите, както следва:

Признал е подсъдимия М. Т. Т. роден на 03.12.1987 година в гр.С., Е., С.
обл., с постоянен адрес гр.Е., С. обл., бул. "М. И." №77, българин, български
гражданин, със средно - специално образование, неженен, неосъждан,
безработен, ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, на 06.02.2021 г. след 18.30
часа в гр. Е. обл.С., в стая на къща на ул."Х. Я." №46, в съучастие като
съизвършител със З. И. С. от с.Л., общ.Е. и З. Р. Д. от гр.Е., е извършил
полово сношение и действия на полово удовлетворение с лице от същия пол -
П. И. П. от с.Л., общ.Е., като употребил за това сила, както следва:

- в съучастие като съизвършител със З. Р. Д., който извършил полово
сношение с П. И. П., като употребил заедно със З. И. С. сила - натискарал с ръце
по гърба и кръста П. И. П., за да лежи на леглото, извършил полово сношение
/проникнал с пениса си в аналното му отворстие/ и действие на полово
удовлетворение - фелацио /орален секс - проникнал с пениса си в устната му
кухина/ с лице от същия пол - П. И. П. от с.Л., общ.Е., в съучастие като
съизвършител със З. И. С. от с.Л., общ.Е., който употребил за това сила -
натискарал с ръце по раменете и гърба П. И. П., за да лежи на леглото, поради

което и на основание чл.157, ал.1, пр.1 и пр.2, вр. чл.20, ал.2 от НК във вр. чл.54, ал.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 3/три/ години, като на основание чл.58а, ал.1 от НК е намалил наказанието с 1/3 - от 3/три/ години „лишаване от свобода” на 2 /две/ години „лишаване от свобода”, като на основание чл.66 ал.1 от НК е отложил изпълнението на така определеното наказание от 2 /две/ години „лишаване от свобода” за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Признал е подсъдимия З. Р. Д., роден на 28.05.1983г. в гр. Г. О., с постоянен и настоящ адрес гр.Е., С. обл., ул. “Н. В.” № 2, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, неосъждан, монтьор в РК „Е.” - „Е. М.” АД, с. М., ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, че на 06.02.2021 г. след 18.30 часа в гр. Е. обл.С., в стая на къща на ул.“Х. Я.”№46, е извършил полово сношение /проникнал с пениса си в аналното му отверстие/ с лице от същия пол - П. И. П. от с. Л., общ. Е., в съучастие като съизвършител с М. Т. Т. от гр.Е. и З. И. С. от с.Л., общ.Е., които употребили за това сила - натискали с ръце пострадалия П. И. П. по раменете, гърба и кръста, за да лежи на леглото, поради което и на основание чл.157, ал.1, пр.1, вр. чл.20, ал.2 от НК във вр. чл.54, ал.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 3 /три/ години, като на основание чл.58а, ал.1 от НК е намалил наказанието с 1/3 - от 3 /три/ години „лишаване от свобода” на 2 /две/ години „лишаване от свобода”, като на основание чл.66 ал.1 от НК е отложил изпълнението на така определеното наказание от 2 /две/ години „лишаване от свобода” за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Признал е подсъдимия З. И. С., роден на 01.04.2000г в гр.Е., С. обл., с постоянен адрес с.Л., общ.Е., ул.“С. п.” №1, българин, български гражданин, със средно-специално образование, неженен, неосъждан, безработен, ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, че на 06.02.2021 г. след 18.30 часа в гр. Е. обл.С., в стая на къща на ул.“Х. Я.”.№46, в съучастие като съизвършител с М. Т. Т. и със З. Р. Д. и двамата от гр.Е., които извършили полово сношение и действие на полово удовлетворение с лице от същия пол - П. И. П. от с.Л., общ.Е., като употребил за това сила, а именно:

-като съизвършител със З. Р. Д., който извършил полово сношение с П. И. П., като употребил заедно с М. Т. Т. сила - натискар с ръце по гърба в обл.та на раменете П. И. П., за да лежи на леглото;

- в съучастие като съизвършител с М. Т. Т., който извършил полово сношение и действие на полово удовлетворение с П. И. П., като употребил за това сила - натискар с ръце по раменете и гърба пострадалия П. И. П., за да лежи на леглото, поради което и на основание чл.157, ал.1, пр.1 и пр.2, вр. чл.20, ал.2 от НК във вр. чл.54, ал.1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 2/две/ години, като на основание чл.58а, ал.1 от НК е намалил наказанието с 1/3 - от 2/две/ години „лишаване от свобода” на 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца „лишаване от свобода”, като на основание

чл.66 ал.1 от НК е отложил изпълнението на така определеното наказание от 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца „лишаване от свобода” за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

С присъдата съдът се е произнесъл по въпроса за веществените доказателства, като е постановил същите да бъдат съхранявани по делото до изтичане на предвидения срок, след което да бъдат унищожени като вещи без стойност.

В тежест на подсъдимите Т., Д. и С. са възложени направените от частния обвинител П. И. П. разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 266,66 лева по отношение на всеки от тях.

С присъдата съдът е възложил направените по делото разноски в условията на разделност, като всеки от осъдените подсъдими следва да заплати сумата от 1186,10 лева, представляваща съответната полагаща му се част от направените разноски в досъдебното производство, платими в полза на Републиканския бюджет, по сметка на ОДМВР - С., както и 5 /пет/ лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, вносими по сметка на РС-Б..

Присъдата е атакувана от частния обвинител П. И. П. чрез повереника му адв. Г. Д. с твърдения за нейната неправилност и необоснованост. В действителност, оплакването против присъдата е за явна несправедливост на наложеното наказание под формата на обоснованото му занижаване, като е отправено искане за отмяна на приложението на чл. 66, ал. 1 НК, като се твърди, че наложеното наказание е явно несправедливо и не съответства на обществената опасност на деянието и на целите, визирани в чл. 36 НК.

С писмено становище пред въззивния съд повереникът на частното обвинение поддържа оплакванията си против присъдата, както и направеното искане за отмяна на института на условно осъждане.

Към така изразената позиция категорично се присъединява представителят на СОП, който в съдебно заседание изразява становище в подкрепа на оплакването за явна несправедливост, предмет на жалбата. Прокурорът пледира в полза на това, че присъдата е постановена в съответствие с доказателствата, с процесуалния и материалния закон. Не би могло да се приеме обаче като справедливо наложеното с присъдата наказание. Същото не съответства на обществената опасност на престъплението и неговите извършители. Съгласно разпоредбата на чл.66 НК, приложението на условното осъждане –отлагането на изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода е поставено от законодателя в зависимост от наличието на две групи предпоставки- обективни- да е наложено наказание в размер до 3 години и лицето преди това да не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер и субективни- да не е наложително изтърпяването на наказанието реално за поправянето и превъзпитанието на дееца. В настоящия случай представителят на прокуратурата застъпва и обосновава становището, че не

са налични субективните предпоставки, произтичащи от индивидуалната превенция и по отношение на тримата осъдени подсъдими. Първостепенният съд неправилно е счел, че с условно осъждане биха се постигнали целите по чл.36 НК. Той не е съобразил, че в случая с осъществено от тримата подсъдими са накърнени обществени отношения, охраняващи половата неприкосновеност на личността, налице е усложнена престъпна дейност, осъществена в съучастие между три лица, при извършване и на двете форми на изпълнителното деяние на престъплението по чл. 157, ал.1 НК- извършване на действия за полово удовлетворение и полово сношение, при употреба на най- тежката форма на принуда- сила спрямо жертвата на престъплението. Така определеното наказание е несъответно както на целите на специалната, така и на генералната превенция. В съответствие с изложеното по- горе предлага на съда да измени присъдата, като отмени приложението на чл.66, ал.1 НК и по отношение на тримата осъдени лица. Да бъде ефективно изтърпяно наказанието при първоначален общ режим.

Защитниците на подсъдимите – адв. А. и адв. Любенов възразяват на тази позиция. В своята пледоария поставят под съмнение и оспорват настъпването на вредоносен резултат под формата на драстично засягане на половата неприкосновеност, от гледище на субективните възприятия на пострадалото лице. Пледират за потвърждаване на постановената присъда на РС Б..

Към това становище се присъединяват изцяло подсъдимите в личната си защита.

В последната си дума всеки един от тях изразява съжаление за стореното и моли съда да потвърди присъдата, като остави искането за отмяна на приложението на чл.66, ал.1 НК без уважение.

Въззивният съд, като разгледа жалбата на заявените основания и съобрази становището на СОП и на останалите страни, след като на осн.чл.314, ал.1 НПК осъществи цялостен самостоятелен контрол по отношение на обжалваната присъда, в съответствие с доказателствата и приложимия закон прие за установено следното:

Първият съд- РС Б. е постановил правилна и законосъобразна присъда. При преценка на доказателствата е изградил верни фактически и правни изводи, като законосъобразно е ангажирал отговорността на тримата подсъдими за престъплението, за което са предадени на съд, осъществено в съучастие под формата на съизвършителство помежду им.

Вярно е заключението на РС Б., че самопризнанията на подсъдимите се подкрепят изцяло от събраните по делото доказателства в хода на досъдебното производство , а последните са процесуално годни, събрани по реда и съответни на изискванията на НПК- чл. 372, ал.4 НПК.

Настоящият въззивен състав изцяло се солидаризира и споделя фактическите изводи на първия съд, като съответни на доказателствата и

правилата на съкратеното съдебно следствие по чл.371 т.2 НПК, като особен вид производство, в отклонение на общия исков ред:

Св. П. И. П. живее в с.Л., общ.Е.. На 06.02.2021 г. около 18:00 часа пристигнал с превоз на свой познат в гр. Е., изтеглил пари от банкомат и изплатил свои парични задължения. След това се обадил по телефона на своя познат - свид. И. С. С. по прякор „Ц.“ и го попитал дали ще го закара до с.Л.. Свид.С. му отказал, тъй като бил на работа, но го посъветвал да се обади на поде.М. Т. Т., с когото св.П. се познавал, за да пренощува евентуално при него. Св. П. П. нямал телефонния номер на поде.М. Т., но знаел къде се намира квартирата му - втория етаж от пристройка на къща на ул. „Х. Я.“ №46, в близост до автогарата, където отишъл. Там освен поде.Т. заварил и поде.З. Р. Д. /големия З./, с когото се запознал и разбрал, че също живее там. Поде.Т. се съгласил св.П. да остане да ношува при тях, след което двамата решили да пият по нещо, събрали пари и св. П. П. отишъл и закупил двулитрово шише с бира, която двамата /поде. Т. и св.П./ започнали да пият. В квартирата дошъл и поде.З. И. С. /малкия З./ - племенник на поде. Т., който също живеел там. Докато поде.Т., поде. С. и св.П. се черпели е бира, поде.З. Р. Д. сиял. По някое време на вечерта св. П. П. отишъл до тоалетната, като бил последван от подс.Т.. Докато св.П. се облекчавал по малка нужда поде. Т. започнал да го пляска по задните части през анцунга, е който бил обут, като дори дръпнал анцунга и боксерките му надолу към коленете. Продължил да го удря с ръка по задните части, правейки му намеци за секс, като го карал да лапа половия му член. Св. П. отказал, като поведението на подс.Т. го притеснило и изплашило, дръпнал се и си вдигнал слипа и долнището на анцунга. Върнал се в стаята, а подс.Т. го последвал. В това време поде.З. Р. Д. се събудил и заявил на св.П., че се е възбудил и че ще го „оправя“, след което поискал от него да му направи „свирка“.Св.П. му отказал и заявил, че си ляга, тъй като му се спяло. Седнал на голямото легло в стаята, като тогава към него се приближили подс.Т. и поде. З. С., които го натиснали върху леглото на дясната му страна, после извъртяли тялото му, така че той се озовал по корем върху леглото. Подс.Т. свалил долнището на анцунга и боксерките на св.П. докато поде. С. го затискал с ръцете си в обл.та на раменете и гърба, непозволявайки му да мърда и да се стане от леглото. Поде. Т. се намирал от другата страна на св.П. и _ също го натискал по гърба и кръста, за да не може да стане и да избяга. Тогава® в тази позиция, в която св.П. не можел да се измъкне от упражнявания физически натиск от подсъдимите Т. и С., поде. Д. проникнал с половия си член в аналното отверстие на св.П., като на няколко пъти вадел члена си и отново го вкарвал в ануса му, от които движения последният изпитал силни болки. Подс.Д. се отдръпнал настрана, като подс.Т. пуснал св.П., застанал зад него и вкарал половия си член в ануса на пострадалия, като през това време поде. С. продължавал да го натиска, за да не може да стане от леглото. След като подс.Т. приключил с половото сношение, се преместил пред лицето на св.П. и на два пъти вкарал половия си член в устата му. През цялото време поде. С. натискал е ръце св.П.

в обл.та на раменете и гърба, като по този начин последният нямал възможност да противодейства на упражненото спрямо него насилие над половата му неприкосновеност, въпреки че се дърпал и изпитвал силни болки от осъществяваното проникване в аналното му отверстие. Подс.Т. се опитал трети път да вкара половия си член в устата на св.П., но неуспешно, тъй като той успял да извърти главата си на другата страна. Тогава поде. Т. w казал на св.П. да става, да се облича и да излиза да спи навън, при което поде.С. го пуснал. Св. П. станал и в бързината да напусне мястото, за да не бъдат повторени действията спрямо него, бул само долнището на анцунга си, а боксерките му останали в жилището, ползвано от тримата подсъдими. След като си тръгнал от къщата отишъл на автогарата в града, тъй като нямало къде да отиде. От там се обадил по телефона на майка си - свид. М. П. И.а, като й казал, че умира от болки и тръгва пеша за селото. Майка му го попитала какво се е случило, тъй като от проведен по-рано вечерта телефонен разговор с него знаела, че остава да ношува при подс.Т.. Тогава св.П. й казал, че е изнасилен от подс.Т. и от поде. З. Д. докато поде.З. С. го е държал, и че било много страшно за него. Оплакал се, че изпитва силни болки отзад, като не може да седи и да ходи, както и че ръцете му са насинени. Заявил, че го е страх да отиде в полицията, тъй като същите лица ще го хванат и пребият. Свид.М. И.а обаче настояла сина й веднага да отиде и да се оплаче в полицията, което същият и направил.

На 07.02.2021г. в 00.40ч. в РУМВР-Е. е получено съобщение от св.П. И. П. от с.Л., общ.Е., който се явил лично и заявил пред свид. С. О. - ОР „КП“ при РУ -Е., че по-рано вечерта спрямо него са били извършени насилствени полови сношения от познати му лица в помещение от пристройка на къща, находяща се в гр.Е. ул.“Х. Я.“ № 46. На посочения адрес е бил извършен оглед на двуетажната пристройка на къщата, като били огледани помещенията, намиращи се на втория етаж на пристройката. При огледа на стаята, намираща се вляво от входа на коридора, от легло тип спалня били иззети като веществено доказателство № 1 два броя бели чаршафи с размери 2м/1,10м, а от земята между печка и бюро, са намерени и иззети като веществено доказателство № 2 тъмно сини на цвят с черни райета гащи, тип бельо - боксерки.Извършения оглед, в частта за иззетите вещи е бил одобрен от съдия при РС-Е. при условията на чл. 161 ал.2 от НПК.

От заключението на приложената по делото съдебно-М.ицинска експертиза е видно, че въз основа на извършен на 07.02.2021г преглед П. И. П. са установени кръвонасядания по двете му ръце, по дясната поясна обл. и по лявата седалищна обл.; охлузвания на двете ръце, гръдния кош, дясна поясна обл. и лявата седалищна обл.; охлузване с вид на рагада върху аналното отверстие. Това охлузване с вид на рагада на аналното отвърстие експерта е посочил, че може да се получи при анално полово сношение по време и начин, както съобщава св.П.. Останалите травматични увреждания са в резултат от действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети с ограничена контактуваща повърхност, каквито са човешките пръсти и нокти

и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледания, като същите са му причинили болка и страдание.

По делото е приложено експертно решение, касаещо пострадалия П. И. П., което заедно със свидетелските показания на майката на П., че същият преди около пет години е диагностициран с „Параноидна шизофрения“. Видно то приетото по делото заключение на съдебнопсихиатрична експертиза е видно, че П. П. страда от „Параноидна шизофрения. Лека умствена изостаналост“, но е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Към момента на извършване на деянието е бил в състояние правилно да възприема фактите, които имат значение за делото и може да дава достоверни показания за тях.

В приложената по делото съдебно-М.ицинска експертиза на веществени доказателства чрез ДНК анализ, е дадено заключение, че за изследваните обекти /съотв. кръв по бял чаршаф, сини боксерки, отривка от ануса на П. П. и отривка от penis на З. Д./ е определен и ДНК профил на лице от мъжки пол, който напълно съвпада с ДНК профила, определен за сравнителен клетъчен материал от пострадалия П. П.. За изследвания биологичен материал /отривка от penis на М. Т./ е определен смес от генетичен материал от две лица от мъжки пол, като част от алелите формират ДНК профил, напълно съвпадащ с ДНК профила, определен за М. Т.. Останалата част от алелите формират ДНК профил, напълно съвпадащ с ДНК профила, определен за П. П..

Правилно е приложен материалния закон по отношение на релевантните факти, като съдът е обосновал по отношение на всеки един от привлечените към отговорност лица, осъществяване на обективните и субективните признаци на престъпление по чл.157, ал.1, пр.1 и пр.2, вр. чл.20, ал.2 от НК. Наказанието лишаване от свобода, предвидено в закона за това престъпление също е определено правилно по размер при редукцията на чл.58а,ал.1 НК.

Следва обаче да бъде споделено като основателно оплакването за явна несправедливост, заявено с жалбата и аргументирано вярно и съответно на закона в хода на въззивното производство от представителя на СОП в пледоарията му по същество, касателно неправилното приложение на чл.66,ал.1 НК, макар и предпоставките за прилагането от обективна страна формално да са съществували.

Вярно е, че наказателната репресия не е самоцел, а е ориентирана пряко към целите на специалната и генералната превенция, прогласени в чл.36 НК.По този начин преценката за справедливост винаги дължи отговор на въпроса дали определеното наказание по вид, размер и начин на изтърпяване би довело до поправяне и превъзпитаване на личността на дееца, чийто отговор задължително преминава през преценката за размера на обществена опасност на престъплението като посегателство срещу тип и вид обществени отношения, както и на индивидуалната обществена опасност на дееца, като твърде често информация за последната се извлича от конкретиката на

осъщественото посегателство, особено в случаите когато се касае за лице, без противоправни прояви в своето съдебно минало.

В настоящия случай съдът не е преценил и е подценил неоправдано и не аргументирано високата обществената опасност на престъплението, приемайки, че целите по чл.36 НК биха се постигнали с отлагане на ефективното изтърпяване на наложените наказания по отношение на извършителите му. Този извод е неверен и неправилен защото не държи сметка на:

Първо: Обществените отношения, които са засегнати –общ обект – на половата неприкосновеност на личността и специален- на половата неприкосновеност на / спрямо / и от осъществено посегателство лицата от еднакъв пол. Престъплението е извършено от тримата подсъдими в съучастие като съизвършители, от лице, което е до голяма степен в беззащитно положение, имайки предвид численото и физическо превъзходство на извършителите спрямо жертвата, както и отправената молба на постр. П. към подсъдимия Т. за подслон през нощта, след като е бил поставен в крайна необходимост – без подслон и пари в чуждо населено място.

Второ: начинът на извършване и характеристиките на конкретното деяние: Задружните действия на тримата по отношение на жертвата, описващи и двете форми на изпълнително деяние по чл.157,ал.1 НК – постигане на полово удовлетворение и осъществяване на полово сношение, осъществявани многократно от различните подсъдими, при прилагане на най-драстичния елемент на принуда- сила спрямо жертвата, следва да бъдат определени като особено брутални и жестоки, белязани с висока степен на обществена опасност на личността на всеки един от извършителите.

В обобщение на гореизложеното престъпната дейност, като целокупен престъпен резултат- засягане на обществени отношения, защитени от закона и посегателство и въздействие върху личността на пострадалия се характеризират с висока степен на обществена опасност, значително по-висока от стандартната по чл.157,ал.1 НК.

По този начин- при дадената степен на обществена опасност на престъпленията, предмет на обвинението и на личността на всеки един от извършителите, преценката за ефикасност на отложеното за изтърпяване наказание лишаване от свобода, определено по размер след редукцията по чл.58а ,ал.1 НК спрямо всеки един от подсъдимите, както и спрямо останалите членове на обществото се явява лишена от основание и неправилна – несъответна на целите на материалния закон.

Изложеното по-горе обуславя изменение на обжалваната присъда под формата на отмяна на института на условното осъждане и постановяване наложеното наказание на всеки един от подсъдимите да бъде ефективно изтърпяно при първоначален „общ“ режим по чл.57,ал.1 т.3 ЗИНЗС

Предвид гореизложеното и на осн. чл.334, т.3, вр.чл.337,ал.2 т.2 НПК

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Присъда № 22/22.11.2022г., постановена по НОХД № 223/2022г. по описа на РС Б., КАТО **ОТМЕНЯВА** прилагането на института на условното осъждане по чл.66, ал.1 НК по отношение и на тримата подсъдими, като вместо това :

ПОСТАНОВЯВА наказанието „лишаване от свобода“ за срок от ДВЕ ГОДИНИ, определено и наложено на подсъдимия З. Р. Д., /със снета самоличност/, ЕГН- ***** да бъде изтърпяно при първоначален „ОБЩ“ режим по чл.57,ал.1 т.3 ЗИНЗС.

ПОСТАНОВЯВА наказанието „лишаване от свобода“ за срок от ДВЕ ГОДИНИ, определено и наложено на подсъдимия М. Т. Т., /със снета самоличност/, ЕГН- ***** да бъде изтърпяно при първоначален „ОБЩ“ режим по чл.57,ал.1 т.3 ЗИНЗС.

ПОСТАНОВЯВА наказанието „лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА, определено и наложено на подсъдимия З. И. С., /със снета самоличност/, ЕГН- ***** да бъде изтърпяно при първоначален „ОБЩ“ режим по чл.57,ал.1 т.3 ЗИНЗС.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата и част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____